

# Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	8 korona.
Fél évre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágy)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca. 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Föter sarkan.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

## Ne vásároljunk idegen portékát!

Hatalmas mozgalom az, amelynek a jelszava, mint esata kiáltás vigig hangzik immár egész Magyarországon! Három hosszú évtizednek kellett elvonulni az előbb letiport, lomha nemzet felett, míg tudatára ébredt annak, hogy nemesek a kezei voltak bilinesekbe verve, de élete nedvét is idegen nemzet szívja ki.

Nagyszerű harcokban levette magáról bilineseit. De nem lesz kevésbé fenséges az a küzdelem, a melyet a nemzetnek most kell megvívnia, ha élni akar, mint magyar és megmaradni (inkább hozzá emelkedni) a kultur államok színvonalában.

Mert láttuk már ezt a nemzetet a csatamezőn, majd mint egy győző Scipiót, majd mint egy legyőzött Leonidást, láttuk nemes önmegtadással az elfojtott düh néma megvetésével tűrni az ellen arculesapárait is, láttuk viharos közjogi harcokban is, de ilyen tusában még nem.

A csaták szuronyai, a közjogi harcok rozsdás fringái helyett, a mik két táborba verik a nemzet

szenvedélyét, a lelkes összetartás fogja ebben a hareban tömöríteni az egész társadalmat, hogy lerázza magáról a már letört bilineseknek még kezünkön ragadt rozsdamarta láncait.

Nem mi kezdetük e harcot: még a negyvenes évek nagyjai. Áldassék érette az ő nevük.

1842-öt írtak. A haza bilinesekbe volt verve, a jobbágy földhöz láncolva, a nemesség mesterségesen két táborba verve, az arisztokrácia pedig idegenben, idegen cafrangokkal és műveltséggel feleicomázva. Egy zemplérvármegyei férfiú tűnik fel a közélet színpadán, köznemes és fiskális, kinek egy expenznótáját kegyelettel őrzi a vármegyei muzeum. Sokszor sujtott már addig is láng lelke pallosával az ellennek, most lángoló szavával zúg az ébredező nemzet felé: „a mit itthon készíthetünk, idegenből ne vegyük, mert az halálos bűn.” S megalakul a „Véd-egylet”, lelkesedésbe hozza a forrongó otszágyvülést, a főrendek megbuktatják a felső táblán a mozgalmat, azután kitör a forradalom, és a nemzet vérbe fojtásával a nemzet ébredező gazdasági élete is odavész.

Azóta egy félszázad mulott el. A nemzet felszabadult, de gazdasági erői még mindig le vannak láncolva, Valjon „felszabadulás”-e ez így? Hiszen az egész nemzet szellemi, erkölcsi és agyagi élete azon fordul meg, hogy — ha lerázta a bilineseket kezéről, lájáról, hát használhassa a kezét, járhasson a maga lábán!

Van elég erő és kitartás a magyar nemzetben arra szívós küzdelemre, amely reá várakozik, ha el akarja érni, hogy a magyar iparcikkeknek Magyarországon fogyasztása legyen: ha el akarja érni, — ami ettől függ — hogy virágzó magyar ipart teremtsen!

Fel kell ráznia az egész magyar társadalmat és megindítani minden vonalon az akciót, mely csak hosszú és kitartó küzdelem után végződhetik diadallal. Hiszen a magyar közéletnek van még talán egyébtartalma, egyébk értéke is, mint egy kis — de nagy hangú választási lelkesedés? Avagy talán csakugyan igaz lenne, hogy a felszabadult alkotmányos élet gyakorlásában nyitott szelentyükön át kipuffantjunk minden nemzeti erőnkkel és így leohadva, nemzeti vagyonosodás, a gazdasági

## TÁRCA.

### Aeol hárfja.

*Aeol hárfja a leltem,  
Szerelmed enyhe szél;  
Végig suhan felettem  
S az oly lágyan beszél.*

*Kemény szavad a szélvész  
S ha ez hurjába vág  
Nem oka a hárfja, hogy  
Bántó zürhangot ad.*

*A haragod, mint orkán  
Zúg hurjai között,  
Ne csodáld, ha e közben  
A hárfja eltörött!*

Soltz Gusztávné.

### Iréнке szerelmes.

Iréнке kis lány volt, de nagyon kedves... Azt, hogy kis leány, nem kell a szó valódi értelmében venni, inkább csak becéző jelző ez s főleg arra vonatkozik, hogy Irénke szoknyája még födületlenül mutatta sarga cipőjét és fekete harisnyájából is egy darabot.

Mert a kurta szoknyás Irénke már szerelmes is volt, a hogy az ilyen kis lányok szeretni szoktak.

Elábrándozott szobájában órák hosszát ismeretlen lovagokról, a kik sárkányokkal, vagy legalább is egy veszedelmes vetélytársul küzdenek meg érte, vagy áruhás királyfiakról, a kik kocsisnak öltözve jönnek el kiválasztani a nekik való asszonyt, mint a hogy a népmesében szépen meg van írva...

Olvasott ő már olyas dolgokat is, hogy ellenkezés esetében az erős karú imádók elrabolták a leányt a szülői házból, éjnek éjszakáján csupán csak a szerelmesen virrasztó csillagok fénye mellett — és sok más szép dolgot, a min úgy el lehet gondolkozni a puha párnák között, ha már elrebegette rendes estéli imádságát.

És a vége az lett, hogy a sok titokzatos legendás ködből kialakult a Sas Jenő képe. Azé a Sas Jenő, a ki a takarékpénztárban volt könyvelő és a kit a jégben mutattak be neki. Nehányszor együtt koresolyáztak, talán a koresolyáit is ő kötötte fel, és egyszer, ha karjaiba nem fogja föl, — elesik: — később egy műkedvelő előadásban is találkozottak, a hol mindkettőnek volt egy kis szerepe: — így jutott bele Sas Jenő a kis Irén álmaiba.

Azt meg kell hagyni, hogy esinos fiú volt, a ki bajuszát gondosan ápolta, és ez utírig elég, hogy valaki tessék a nőnek, hát még olyan kis ábrándos leánykának.

A kulisszák mögött el-elbeszélgettek néha, és Irénke képzeletben szépen ráruházta az ő álmódott hőseinek erőit.

Mikor lejátszották a darabjukat, nem találkoztak többé olyan gyakran, de a fiatal ember néhány képes levelezőlapot küldött Irénkének és a kis leány boldog volt, ha megkapta Sas Jenő egy sor írását.

Csak legbizalmasabb barátainak beszélte el, hogy minő szépeket szokott álmodni ő Sas Jenőről és a leányok csodálták tőle és irigyelték.

Iréнке már nem is akart többé kis leány maradni. A mamáját egyre zaklatta, hogy csináltsion neki más ruhát, hosszút, a mi a földet sópri.

Talán tizenhat éves volt ekkor és a szép fiatal mama nevetve utasította el a kérését.

— Hogy is ne! nem akarom, hogy a nyakamra vénülj...

Mikor elment a baját panasolni egy barátjának, ez elmesélte neki, hogy Sas Jenő éjjeli zenét adott Bartos Jolánának, annak a szép kacér leánynak, a ki már az előadás estélyén is sokat foglalkoztatta Jenőt.

Iréнке elkecseregett.

Nagyon fájt neki, hogy Jenő és álmai ennyire megesáltak és kárhoztatta a leányt, a ki — szerinte — elrabolta szerelmét.

Búsult, búsult... a bánat lassan leterülte arcáról a pirt, kék szemei a fájdalom

érdekek, magyar ipar védelmére érzéketlenek vagyunk?

Hol és kik kezdjék meg azt az akciót, mely megteremthetné a magyar ipart és fölszabadítana bennünket a ránk erőszakolt gyámság alól?

Mindenütt és mindenki! Az egész magyar társadalom! Akiben van lélek és magyar szív!

Kezdjük azon, ami már van — magyar ipar-cikk épen olyan olcsó, mint a külföldi, a mivel azonban nem élünk, mert magyar.

Csak egyetlen egy példát hozunk fel: a gyufát. Ezt a világra szóló találmányt magyar ember, még pedig szabolesmegyei születésű ember, Irányi találta fel. Persze nem ő, se nem valami magyarországi vállalkozó, hanem egy bécsi gyáros lett belőle milliommossá. Sebaj! De az blzonyos dolog, hogy ma már sok gyufagyár van Magyarországon és a magyar gyufa mindenképen van olyan jó, mint az osztrák gyárak „Crocodil Zünder”-je és svéd gyufája.

És Magyarországon még is osztrák gyufát gyujtogatnak, dacára annak, hogy például egy magyarországi gyufagyár tiszta jövedelmének 5%-át ajánlotta föl, hogy gyártmányainak kelendőséget csináljon — az erdélyi magyar közművelődési egyesület javára.

Lehet, hogy a „piros-fehér-zöld” színek összetétele, amikkel a magyar gyufás-skatulyák borítva vannak, nem olyan harmonikus, mint az osztrák sárga-fekete dekorálású dobozai, a mik talán ennél fogva izlősebb kiállításúak, de végre is, ez csak nem ok arra, hogy ne használjunk magyar gyufát, ami legalább is olyan jó és még olcsóbb is, mint az osztrák gyufa?

Lám, az osztrák csehek a hasonlíthatatlanul jobb és mindenek fölött első minőségű magyar lisztet — boykottálják!

Szólván azonban épen a magyar gyufáról, a mi kereskedőink, esetleges károsodásuknak minden aggodalma nélkül megtehetnék, hogy a külföldi gyufagyártmányokat üzleteikből egyszerűen kikárnák. Higyljék el, hogy senki sem fog Budapestre fordulni, hogy onnan hozassa gyufa szükségletét.

Térjünk azonban vissza a kérdésre.

Hazai iparunk fellendülésének egyik legnagyobb akadályja, hogy a magyar fogyasztó közönség, nem különben kereskedőink is, nem érdeklődnek a hazai gyártmányok iránt és ennek folytán nem is ismerik eléggé a beszerzésének hazai forrásait.

A m. kir. kereskedelmi muzeum igazgatósága szerkesztőségünkhöz éppen most küldött körlevélben ezt az akadályt kívánja elhárítani, a midőn ebben jelzi oly kiállítások sorozatának rendezését, amelyek — minden látványosságtól eltekintve — tisztán csak a hazai ipari termékek beszerzésének forrásait ismeretik és azok propagálását célozzák. E kiállítások sorozata május hó elején Budapesten a városligeti iparcsarnokban nyílik meg. A főnö szöve ruházati és bőrdíszmű ipar kiállításával.

Úgy tudjuk, hogy ezekből a cikkekből igen szép fogyasztás van itt nálunk. Ne sajnálják tehát kereskedőink, akik ez iparcikkeknak az elárulásával foglalkoznak, a költséget és fáradságot — hiszen ez időtájt tavasz idején ugy is el szoktak menni — Bécsbe, szálljanak ki Budapesten, nézzenek szét azon a kiállításon, hátha még is lehetséges lenne, hogy magyar portékát is bevezessenek üzleteikben!

Én is azt hiszem, — hogy bármennyire megszokta is már a mi szemünk azokat az üzleti hirdetéseket, a melyekben X. Y. kereskedő

jelent, hogy: „tavaszi bécsi üzleti utamból haza érkezve” stb. — nem lesz egészen fogamat nélkül való, ha egyik másik kereskedőnk változtat ezen a sablonon és így fogja kezdeni üzleti hirdetését:

„Viszátérve budapesti utamból, amidőn is figyelmesen tanulmányoztam a m. kir. kereskedelmi muzeumnak magyar ipari cikkekből álló kiállítását, van szerencsém a t. közönségnek jelenteni, hogy e tanulmányozásom alapján üzletemet a következő cikkekből . . . magyar ipari termékekkel szereltem föl . . . stbbi.”

Próbálják meg — nem lesz kárunk benne!

## H I R E K.

— **Rendkívüli városi közgyűlés** volt f. hó 29-án Bodogh Lajos polgármester elnöklet alatt. Az esküdtképes egyének összeírásának fogantatására májusra tüzetett ki. Az összeíró bizottságba, a melynek elnöke a polgármester, tagokul Rácz János és Dr. Weisz Zsigmond választottak be. Targyaltattott a Léván felállítandó keményítő és szőlőalkorgyár ügyében felvetődött külföldi ajánlat s míg elhatározatott hogy a város e célból a külföldi éeg budapesti jogi képviselőjével érintkezésbe lép, egyben elhatározta a közgyűlés hogy kereskedelmi miniszterhez köldöttséget meneszi, hogy a múlt évben kérelmezett borszakiskolának ide helyezése tárgyában lehetőleg a város előnyére döntsön. Az engedélyezett adópótlék szedési jog hasznosításatekintetében elhatározatott, hogy az állami fogyasztási albérlő által benyújtott ajánlatot — mint el nem fogadhatót — a pénzügyigazgatósághoz teszi át további tárgyalás végett. Egyttal bejelentette igényét a pénzügyigazgatósághoz az adópótlék szedési jog alapjára 1900 évi államsegélyre is.

— **Új járásbíró.** Patay László aranyosmaróthi kir. aljárásbíró a király az aranyosmaróthi kir. járásbíróshoz járásbíróvá nevezte ki.

— **Kinevezés.** A király Klein József honvéd hadbiztos, Klein Odón lévai kereskedő testvér öccsét a székesvári honvéd kerületi parancsnokság hadbiztosági főnökévé nevezte ki.

— **Államsegély Lévanak.** Mint biztos forrásból értesülünk az állam Léva városát

fényében ragyogtak és ha magára volt, folyton a Sas Jenő irását nézte és mindig csak róla gondolkozott.

Hire jött, hogy Sas Jenő el is veszi Bartos Jolánt, de Irénke nem tudta, nem akarta elhinni, és mikor találkozott vele meg is kérdezte:

— Igaz-e Sas ur, hogy a Bartos Jolán volégenye?

— Igaz, de csak leszek . . .

Irénke erre bánatosan szolt:

— Akkor üdvözölöm . . .

Szomorúan esengett a hangja, bár el akarta rejteti fájdalomát.

— Köszönöm, — mondta Sas Jenő, — Jolán említette, hogy a kisasszonyt is megkéri koszos leánynak.

Irénke nagy búbánnal ment hazra; a hír valósága, hogy Sas Jenő eskünyan elveszi Jolánt, mind összetört szőpen felépített legvárát.

Odahaza keserves sírásra fakadt. Sirt, sirt . . . mint mikor a kis leánynak eltörök legjobb játéka, a nagy beszélő baba, — és mikor elsirta szomorúsága könnyeit, megkönnyebbülve ült le azonnán.

Majd dac lopódzott a szívébe, hogy csak azért is vidám lesz és jókedvű, a kit esepet sem bánt a Sas Jenő hűtlensége; mert ha látnák kísirt arcát, szomorú szeméit — hogy kinevetnék a leányok, a jó barátok . . .

Elővette himzését és a nagy ablakhoz ült; szorgalmasan hozzálátott a dologhoz, de elfogyott a zöld selyme, hát kinézett a szép világba.

A fűtőcán egy piroeska jött lefelé, beszélgetve, nevetgélve mentek, és még az utcán is mindig csak az egymás szemét nézték. — Mikor közelebb értek, megismerte őket Irénke.

Sas Jenő volt és Bartos Jolán.

A leányka szíve hevesebben kezdett dobogni és a magára erőszakolt dac egyszeribe eltűnt. Az ajka remegett a fölindulástól és lassan, lassan megeredtek könnyei. Végtelenül fájt neki, hogy ők olyan boldogok, a míg ő ott sir . . . Sok keserűség gyűlt össze kis szívében . . . Úgy találta, hogy ezt nem bírja ki tovább . . . Felkapta kis munkafőljét és erősen beledöfte karjába . . .

— Meghalok! . . . meg akarok halni! . . . — suttogta.

És mikor észrevette, hogy karjából szivárog a vér, megrémült és segítségért kiáltott.

Mamája berohant és aggódva kérdé:

— Mi bajod, Irénke? . . . mondd, kis lányom! ? és ijedten, elhalványodva nézte a leányka sebes kezét.

— Boldogtalan vagyok! — mondta Irénke anyja keblére hajtva fejét, — meg akarok halni! . . . — és odamutatott a boldogan sétáló szerelmes párra.

A mama megértett mindent . . . mosolygva kötötte be a sebet, és becélte, babusgatta az izgatott leánykát, míg az szépen elaludt a kebelén . . .

. . . És mire begyógyult a jelentéktelen karcolás, begyógyult az Irénke ábrándos szivecskéje is.

Honti Henrik.





nak, dacára hogy a helybeli pénzügyigazgatóság az igényjogosultságot meg nem állapította — az elrendeltlétszámolás alapján és az 1890 évi VI. t. e. értelmében 1890 évre 18200 és egyenlányi korona állam segélyt utalványozott, mely összeg az adópotlókól befolyó összegekkel együtt évenként körülbelül 28000 korona évi jövedelmet fog városunknak biztosítani. Ilyformán a város anyagi helyzete jobbra fordulván, most már mi sem áll utjában, hogy a modernizmus útjára lépve mindazon terveket megvalósítsa, melyeket maga elé tűzött.

— **Eljegyzés.** Neuer Kálmán az első magyar általános biztosító társaság tisztviselője vasárnap tartotta eljegyzését Meissel Lina kísássonnyal, Meissel Samu jó hírű női divatkereskedő kedves leányával. Gratulálunk!

— **A sziv joga.** A királyok leányai házasság dolgában tudvalevőleg szegényebbek a legszegényebb földművelő embertől, mert nem a szíviük tanácsa szerint mehetnek férjhez, hanem úgy, a mint azt a külügyi, nemzeti vagy családi politika megköveteli. Lelkesedő öröm tize járja át keblünket most, midőn hírül vettük, hogy a fentebbi szabály alól kivétel is történt és Stefánia övezgy trónörökösné, belga kir. hercegnő szüdekében támogatva ami szeretett koronás királyunk által, követhette szíve jóságát és f. hó 19-én Miramárban hitvesrása lett Lónyay Elemér grófnak, kit királyi fenkölt szíve igaz szerelmével szeret. Arvahalánknak, melynek a kir. hercegnő a védnöke, a következő táviratot küldte a mász napján Miramárba: „Stefánia királyi hercegnő ő fenségéhez. Miramare. Fenséged védnöksége alatt álló lévai Stefánia arvaház növendékei imájkban eszednek fenséged boldogságát. A lévai Stefánia arvaház.” Szombaton délután Miramárból a következő sürgöny válasz érkezett: „A lévai Stefánia arvaháznak. Léva: O királyi fensége köszöni szíves kívánságukat. Gróf Lónyay Elemér.”

**Sok hamis forint** van most Léva forgalomban. A helybeli m. kir. postahivatal e hónapban már öt hamis forintost kobozott el a felektől, felhívjuk tehát a hatóság figyelmét a legszelesebb körben megindítandó nyomozásra.

— **A lévai takarek- és hitelintezet** f. hó 20-án tartotta évi rendes közgyűlést, mely alkalommal a mandátuma lejárt, igazgatóság és felügyelőbizottság is újabb meg lett alakítva. Megválasztatták: elnökké Majláth Imre, igazgatóság elnökké: Csokéy Vilmos, igazgatóság tagokká: Kabina József, Klain Odón, Lavatich Gusztáv, Lavatich László, Szabó Lajos, Selvartz György, Selvartz Ferenc, és Váray János. Felügyelőbizottsági tagokká: Csokéy János, Fogler Lajos és dr. Kabina Oszkár.

— **Levai lovak búr földön.** Roberts angol főhadvezér és Buller hadtestparancsnok — mint az Afrikából érkező hírek mondják — azért nem kezelnek harcot, mert megfelelő lóközlet nélkül biztos kudarcnak néznének elő. Az angol ügynökök tehát mindenfelé, de különösen nálunk Magyarországon lovakat keresnek. Pénteken Léva tartozkodtak s innen és a vidékről körülbelül 150 lovat indítottak Budapestnek át Fiume felé utnak. Az ügynökök alig alkuszának, a legképtelenebb árakat is megadják csak hogy a megfelelő lóközlettel mielőbb utnak indíthassák.

— **Kulisszák mögött.** Egy szavahihető úri ember beszélte el a következő jó ízű történetet. „A minap a kaszinóban hirtelen elfogott egy pár urat a kritizálási vágy s ugyanezek megszapultak az összes városi eseményeket s ezekkel együtt egyik ilyennek előidézőjét Y. urat. X. ur, ki sokáig semleges szerepet vitt a társalgásban Y. neve hallatára szertelen gerjedelmre fakadt és dühösen szavalt: „No hát ez már még sem járja, a mit ez az ember csinál! Hát nem tudom ellene semmi orvosságot? Az ilyen embert egyszerűen fel sem kell venni, bojkottálni, a társadalomból kitérni, megleselni, vagy agyonütni kell! Punktum!” Szerencsére, hogy Y. ur éppen nem volt a kaszinóban, mert feje talán menten leütött volna. — Egy fél óra mulva sőtalmi indultam és X. ur is hozzám esatlakozott. Elég vidáman esvegtünk, de egyszer aztán

torkomba akadt a hang és hirtelen elhalványodtam. Borzasztó dolog! Y. ott állt előttünk a Bohém-patika sarján s mi mint egy fekete felhő közeledtünk feléje. Szegény mitsem gyanít, de én visszaemlékezvén X. urnak a kaszinóban történt heves kifakadására, biztosra vehettem, hogy most embervér fog folyni. Visszatérni időm nem volt, hát megadással és azon fellevelem mentem a kész veszedelem elé, hogy azt kitorrésében tölem tolhetőleg megakadályozom. Y. ur közvetlen közelébe értünk. — No most! — X. ur nyájasan üdvözölve, levett kalappal lépett Y.-hez és a legédesebb hangján kérdezte: alázatos szolgálja! Hogy szolgál drága egészségére? — Köszönöm jól érzem magam, felelt Y. — Örülök, nagyon örülök! szolt X. és sokáig barátságosan rázva a bojkottáló, kitorandó, meglincs-elendő és megöleendő Y. kezét lekötelező nyájaszkodások közt vett bucsut. — Persze olyan hosszú képpel mentem tovább, hogy a legelsőben összejövő ismerősem azt hitte, hogy most keltem fel egy hónapig tartó súlyos betegségből.

**Inter duos...** A lévai dohány nagytözsédét, melyre, minthogy igen jó jövedelmezőségű, többen pályáztak, a legelőnyösebb ajánlat mellett Amstetter Imre jóhírű kereskedő kapta meg. A tözsde átvétel a jövő héten fog megtörténni.

— **A Bars megyei gazdasági egyesület** f. hó 24-én tartotta a városi háza nagytermében évi rendes közgyűlést. Kherndl János urad, felügyelő elnöke alatt. A terjedelmes évi jelentés felolvasása után megadták a felmentvényt a pénztárnoknak, elfogadták a jövő évi költségvetést és tudomásul vették, hogy a miniszter által elrendelt gazdasági előadások a nép körében meglehetősen sikerültek. Igen érdekes volt Vargha József esperes-plébános felszólalása, ki a legnagyobb objektivitással és a személyeskedés kizárásával szolt ezekről a gazdasági előadásokról, melyeknek sikere nagy részben illuzórium, mert a nép legtöbbször nem az ő szája ize szerinti előadást kénytelen meghallgatni, hanem olyat, akit nem ér meg magasabb stílusa miatt s így az előadás alatt eldumodik vagy tün el is alszik. Indítványozza, hogy a miniszter által a gazd. egyet. részére a gazdasági előadások díjazásán kiutalt 2000 koronáról a vezetőség máskor a közgyűlésnek számoljon el, ne pedig egyenesen a miniszternek, mert ehhez első sorban a közgyűlésnek van joga. Az esperes bátor felszólalása nem kis konsternációt keltett, de a közgyűlés az indítvány értelmében szavazott. Több kisebb ügy elintézése után a közgyűlés véget ért.

— **Öngyilkosság.** Tóth László gyümölcskereskedő a múlt napokban lakásán felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen.

— **A „Fillér egyesület”** melynek létesítésén Liebermann Jakabné rabbiné oly nagy szorgalommal, ambícióval és önzetlennél fáradozott vasárnap, tartotta első közgyűlést. Tisztviselő választás lévén Liebermann Jakabné elnök következésképp hirdette ki annak eredményét. Díszelőnök: Weisz Mórné, Elnök: Liebermann Jakabné, Alelnök: Dr. Priszner Gyuláné, Pénztáros: Dr. Weinberger Adolfné, Titkár: Fényosi Károlyné, Számvizsgáló bizottság: Weisz Benőné, Fischer Natálie, Rappoport Manóné, Braun Gyuláné, Szauer Mórné. Választmányi tagok: dr. Frommer Ignácné, Fischer Miksáné, Missak Zsigmondné, Weisz Simonné, Dr. Gellényi Miksáné, Klein Sándorné, Deák Adolfné, Bányai Ferenecné, Klein Benőné, Solner Simonné, Weisz Salamonné, Engel Józsefné, Weil Jakabné, Blumenthal Jónásné, Friedmann Samuné, Holzmann Bódogné, Grünberger Manóné, Schweiz Ignácné, Weisz Ignácné, Wertheimer Vilmosné, Reitmann Ignácné, Fogel Adolfné, Weisz Adolfné, Kovács Sándorné, Knapp Zsigmondné, Grünfeld Adolfné, Berger Lipóné, Pollák Kálmáné, továbbá: Weisz Elza, Weisz Olga, Laufer Józsa, Blum Lenke, Selvare Hermin, Ehrenstein Berta, Grotte Irma, Preisich Emma, Steiner Vali, Deák Janka, Berger Mici, Schwitzer Gizella, Kaufmann Gizella, Heksch Teréz, Róth Zsófia, Meisel Fáni, Dukesz Gizé. Az egyesületnek 320 tagja van. Vagyona 686 korona.

## SZERKESZTŐI ÜZENETEK

**L. I. F.** A világ nyelve az igaz közvélemény. Mindenestre hatalmas faktor nemcsak a közéletben, de egyesek erkölcsi életében is. Meg kell tehát hallgatnunk a világ száját. Aki ezt nem teszi, az vagy könnyelmű, vagy herkolésis eőt érez magában az az által rázúdított áradat ellen megküzdési s ha kell — inkább bátor küzdelemben elbukni, mint meghajolni. A fentfoglalt eset azonban nem a könnyelműnek sem a bátor lelkiell. Eljárását nem indokolja. S így nem esz-dalkozhatik felette, ha újból csak azt hangztatjuk: nem tihik!... nem szabad!... nem lehet!... boldogságot való haza hevében az élnék felül kell kerekednie az álmódzó sziv vágyain s mint jó hadvezérnek bizonyos erkölcsi magaslattól körül kell tekintenie az előtte elterülő mezősége, hol a komeny tusa megvívandó. Mert a hadvezérnek jogai vannak. Ne vezesse egyedül a dicsőség vágyból ersülő szomjuság érzete, de mindig az a tudat is, hogy mások életét, boldogságát jövőjét okatlanul kockáztatni nem szabad! Annak a két szemnek tehát nem állik a lobok tikének lenni, mert amit mutat az nem szabad s amit kér, ami után vágyik az lehetetlen! — **A tehai remete. Fajdalom etgett...** Nem közölhetők. **Lujza.** Ott mely hallgatás, itt meg találgatás!

## A közönség köréből.

### Nyilvános Köszönet.

Alulírott a „Fillér egyesület” nevében őszinte hálámát és köszönetemet fejezem ki azoknak, kik ez egyesület javára rendezett estély oly szép sikerén közreműködtek. Fogadják köszönetemet: Szauer Mór ur, a férfi rendező bizottság elnöke, továbbá Weisz Jenő ur, pénztáros, Laufer Arthur gondnok ur, Bányai Ferenc jegyző ur, továbbá a műkedvelői előadásban szereplő hölgyök és urak névszerint: Blum Lenke, Weisz Elsa, Weisz Olga és Laufer Józsa kísássonnyok, Pollák Emil, Weisz Zsigmond, Schwarz Izidor és Weisz Géza urak, valamint Deák Ador ur az ügyes rendező és a rendező bizottság összes tagjai.

Kelt Léva, 1900 március 27-én

**Liebermann Jakabné**

a „Fillér egyesület” elnöke.

167 s7 stb. végrh. szám.

## Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírósi 1899. évi V. 690. stb. számú végzése következtében dr. Weisz dr. Kaszaniezky dr. Klein Huberth és dr. Novotny ügyvéd által képviselt Kohn Mór, Kohn Mihály, Simek Samu veje Dernekovits Sándor javára Dukon Lajos Révész Julis, Oláh Julis ellen 1680 kor. s jár. erejéig 1899. évi decz. hó 16-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 900 koronára becsült garami malom teljes felszereléssel és vízhasználati joggal álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbírósi 1899. évi fenti számú végzése folytán fenti kor. tőkekövetelés s jár. erejéig Nagy-Kálmán leendő eszközözlésre 1900. évi április hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107 és 108. §-a értelmében középszíftetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fog-nak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Léva, 1900. évi márcz. hó 24-én.

**Tonhaier**

kir. b. végrehajtó.

1596. 32. 50. 51.  
1899. 39. 1898.

III.

### Árverési hirdményi kivonat.

A lévai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Bars-megyei népbank végrehajtónak Péntes Károly végrehajtást szenvedő elleni 55 frt. 75 ö. 130 frt. tőkőkövetelések és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az ar.-maróthi kir. törvényszék a lévai kir. járásbíróság területén lévő Nemes-Oroszi községben fekvő a 32. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan s azon épült 33 sz. lakház 1/2 részére 117 frt. a 38. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan s azon épült 38. sz. lakház 1/2 részére 267 frt. a 144. sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. ingatlan 1/2 r. 157 frt. a 229. sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. ingatlan 1/2 részére 96 frt. a 234. sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. ingatlanra 126 frt. a 187. sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. ingatlan B. 116, 134 és 175 t. a. részjuttalókra 113 frt. a 236 sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. és kk.

Péntes Emerentia tulajdonát is képező fekvőségre 118 frt. a 136 sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. és Petrik Julis, Nagy Jánosné, Petrik József, Péntes János, Péntes Katalin ö. Torma Jakabné és Péntes Zsófia férj: Jankovics Józsefné tulajdonát is képező ingatlanra 139 frt. végül a 237. sz. tjkvi. A 1/2 sorsz. és Petrik József, Lenthár Julis, Péntes Katalin, Péntes János, és Péntes Zsófia, tulajdonát is képező fekvőségre az árverést 160 frtban ezennel megállapított kikiáltási árrban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900 évi április hó 20-ik napján delelőtt 9 órakor Nemes-Oroszi község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis a 136. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlanra 13 frt. 90 kr. a 236 t. 11 frt. 80 kr. a 32. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan 1/2 részére 11 frt. 70 kr. a 38. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan 1/2 részére 26 frt 70 kr. a 144. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan 1/2 részére 15 frt 70 kr. a 229. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan 1/2 részére 9 frt. 60 kr. a 234. sz. tjkvi A 1/2 sorsz.

sorsz. ingatlanra 12 frt. 60 kr. a 237. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlanra 16 frt. a 187. sz. tjkvi A 1/2 sorsz. ingatlan részre 11 frt 30 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a látnapénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényét át-szolgáltatni.

Kelt Léván, 1900. évi január hó 27-én. A lévai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Pogány,  
kir. jbró.

**E**gy öreg de jó karban lévő zongora olcsón eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

## KERN TESTVÉREK

Vas-, fűszer-, esemege- és magkereskedők fa- és érczkoporsó, gazdasági és varrógép raktára

I: É V Á N.

Szíves figyelmébe ajánljuk a tisztelt vevő közönségnek dúsan felszerelt raktárunkat, vas- és vasaruk, tengelyek, gazdasági eszközök, eke-részek, aczel zsindey-szegek, sodrony- és sodronyszeg, láncz, szerszámok és műszaki cikkek, kerti-eszközök: aso. kapa, lapat, gereblye, kerti szemző- és nemesítő kések, kerti-fűrés, fanyeső- és venyige metsző oló, sövényfa, fű- és hernyoszedő oló, teljes konyhafelszerelések, Losonczy és Tescheni zomanczos-edény, festékek, mázak- és olajok, Kocsikenő, stukaturnád, fedéllemez, Ponyvak, bacskai kevekő-zsineg, kovacsösen, portlandi- és romanczement, továbbá a legjobb minőségű fűszer- és csemege cikkekink a legjutányosabb áron.

**Takarmányrépa, löhere- és luczerna magvakát,** a két főbbit arankamentességre a m. kir. magvizsgáló állomás hivatalos ömpeesétjével lezárt zsákokban szállítunk.

**Luczerna, valódi francia arankamentes: 100 kgr. 68 frt** finom magyar 58 frt.

**Kizárólag a törvény által előirt követelményének megfelelő magvakat tartunk.**

1000. darab kevekötél 6 frt.

- **Vöröshere, elsőrendű arankamentes: 100 kgr. 74—80 frtig,** nyersáru 55—60 frtig.
- **Takarmányrépa,** eredeti északnémeti: **Oberndorf, olajbogyó, buczok és, mamuth vörös 100 kgr. 50—60 frtig.**
- **Tarlórépa- angol perje, kiállítási és Lawn fűmag-keverék és más fűneműmagvak napi áron.**
- **Konyhakerti és virágmagvak** legmegbízhatóbb friss és legjobb minőségű, (erfurti és Mauthner-féle) **5 és 10 kros csomagokban,** Katona- féle és francia oltóviasz **Raffia-háncs** napi áron, **Peronospora permetező** vörösréz, Wermorel-féle ára 10 frt. permetezőszerek, **azurin és rubina.**
- **Bátorkodunk ezennel az igen tisztelt földbirtokos urakat felkérni és őszintén ajánljuk szükségletét mezőgazdasági vetőmagvakban nálunk már most előjegyeztetni, mert a fogyasztási időszakban nagy kereslet fog beállani és különösen megbízható minőségű löhere- és répa-mag iránt alig lesz kielégíthető.**

## Fischer Miksa

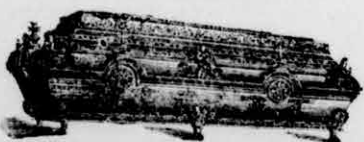
LÉVA.

Fa- és érczkoporsók, sirkoszorúk

ARANYBETŰS SZALLAGOK,

Temetkezési kellékek

RAKTÁRA.



Minek Pestre Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden  
előpénz nélkül  
50 krajczáros részletekre

kapni

5 évi jótállás mellett  
Singer varrógépet 28 frtért  
Ringschiff varrógépet 50 frt.



FISCHER MIKSA

varrógépraktára

LÉVA N.